

2) salowych i noszowych, zatrudnionych:

- a) na oddziałach psychiatrii sądowej,
- b) w szpitalach, klinikach i sanatoriach psychiatrycznych, na oddziałach (pododdziałach, przy łózkach wydzielonych na odrębnych salach) przeznaczonych dla chorych na gruźlicę.

§ 2. 1. Pracownik zatrudniony w zakładzie, w którym określony wyższy szczebel stawek przysługuje tylko w niektórych komórkach, ma prawo do wynagrodzenia według stawek tego szczebla, jeżeli podstawowym miejscem jego zatrudnienia jest komórka, w której dany szczebel się stosuje.

2. W razie przejścia do pracy w innej komórce organizacyjnej zakładu zmienia się odpowiednio według właściwego szczebla wynagrodzenie podstawowe pracownika. Zmienione wynagrodzenie podstawowe według stawki wyższego szczebla pracownik otrzymuje z dniem pierwszym miesiąca po nabyciu uprawnień do tej stawki. Przejście do stawki niższej następuje z zachowaniem ustawowego okresu wypowiedzenia.

3. Obowiązek wypowiedzenia stawki wynagrodzenia podstawowego nie dotyczy wypadków, w których pracownik

został zaszeregowany do wyższego szczebla wynagrodzenia na podstawie decyzji o przesunięciu do innej komórki organizacyjnej na czas ściśle określony. Czasowe przesunięcie, o którym mowa wyżej, nie może przekraczać okresu 3 miesięcy.

4. W razie przesunięcia w myśl obowiązujących przepisów kobiety ciężarnej do pracy lżejszej lub nieszkodliwej dla zdrowia, wynagrodzenie przysługujące takiej kobiecie nie może być zmniejszone do czasu ukończenia przerwy w pracy w związku z porodem.

§ 3. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem traci moc zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie wysokości dodatków specjalnych dla pracowników służby zdrowia i zakładów pomocy społecznej w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia oraz zasad wypłacania tych dodatków (Monitor Polski Nr 96, poz. 522).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1966 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

134

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 27 maja 1966 r.

w sprawie zasad stosowania w zakładach społecznych służby zdrowia, w kolumnach transportu sanitarnego, w zakładach pomocy społecznej i w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów odpowiednich szczebli tabeli stawek wynagrodzenia pracowników gospodarczych, pracowników obsługowych, pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu i pracowników służby technicznej.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie wynagradzania pracowników gospodarczych, pracowników obsługowych, pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu i pracowników służby technicznej, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia, w kolumnach transportu sanitarnego, w zakładach pomocy społecznej i w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów (Dz. U. Nr 20, poz. 127), zwanego w dalszym ciągu „rozporządzeniem Rady Ministrów”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W zależności od szczególnych warunków pracy ustala się w myśl rozporządzenia 5 szczebli stawek wynagrodzenia podstawowego A, B, C, D i E.

2. Stawki według szczebla „A” stosuje się do wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w zakładach (komórkach organizacyjnych zakładów), w których pracownikom nie przysługuje wynagrodzenie według pozostałych szczebli tabeli.

3. Stawki według szczebla „B” stosuje się do wynagrodzenia sprzątaczek zatrudnionych w pracowniach fizjoterapeutycznych.

4. Stawki według szczebla „C” stosuje się do wynagrodzenia pracowników wymienionych w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów (z wyjątkiem pracowników służby technicznej) zatrudnionych:

- 1) w zakładach lub komórkach organizacyjnych skórnowerologicznych,
- 2) w stacjach sanitarno-epidemiologicznych, kolumnach sanitarnych, w zakładach sanitarnych, jeżeli nie są one wymienione w ust. 6.

5. Stawki według szczebla „D” stosuje się do wynagrodzenia:

1) pracowników wymienionych w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów (z wyjątkiem pracowników służby technicznej), zatrudnionych:

- a) w szpitalach, klinikach i oddziałach (pododdziałach, przy łózkach wydzielonych na odrębnych salach) zakładnych,
- b) w zakładach lub komórkach organizacyjnych przeznaczonych wyłącznie dla chorych na gruźlicę, jądlicę, choroby psychiczne lub epilepsję,
- c) w zakładach lub komórkach organizacyjnych przeznaczonych wyłącznie dla rehabilitowanych po przebytej chorobie Heinego-Medina bądź dla osób z zespołem Little'a, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których przebywają tacy chorzy,
- d) w zakładach, w których praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni radu lub innych ciał promieniotwórczych,
- e) w Lecznicy Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej,
- f) w Instytucie Gruźlicy,
- g) w ambulatoriach (ambulansach, kolumnach) ruchomych, jeżeli do ich podstawowych obowiązków należy uczestniczenie w zespołach wyjazdowych,
- h) w zakładach (pracowniach) anatomopatologicznych, prosektoriach oraz zakładach medycyny sądowej, w pracowniach bakteriologicznych, chemiczno-analitycznych, serologicznych, chemicznych, schorzeń jelitowych, parazytologicznych lub cytologicznych — jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których są prowadzone badania, lub w zmywalni szkła laboratoryjnego,
- i) w zakładach specjalnych pomocy społecznej dla umysłowo niedorozwiniętych, psychicznie chorych chro-ników lub dzieci głęboko niedorozwiniętych umysłowo,
- j) w pracowniach (zakładach) rentgenologicznych — jeżeli w czasie wykonywania swych podstawowych

•obowiązków są narażeni na działanie promieni Roentgena,

- k) w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów przy sanatoriach przeciwgruźliczych,
- 2) pracowników służby technicznej, zatrudnionych w zakładach opieki zdrowotnej zamkniętej, w których skład wchodzi komórki organizacyjne przeznaczone wyłącznie dla chorych zakaźnie, chorych na gruźlicę lub chorych psychicznie, jeżeli do podstawowych czynności tych pracowników należy konserwacja i naprawa instalacji i urządzeń świetlnych, ogrzewniczych lub wodno-kanalizacyjnych.

6. Stawki według szczebla „E” stosuje się do wynagrodzenia:

- 1) pracowników wymienionych w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów (z wyjątkiem pracowników służby technicznej), zatrudnionych:
- a) w stacjach sanitarno-epidemiologicznych, kolumnach sanitarnych, zakładach sanitarnych oraz w instytutach stanowiących aparat naukowo-badawczy służby sanitarno-epidemiologicznej:
- (i) w pralni — jeżeli mają styczność z brudną bielizną,
- (ii) w kąpielisku, jeżeli są zatrudnieni przy obsłudze osób korzystających z kąpeli,
- (iii) w charakterze sprzątaczek oraz hodowców zwierząt doświadczalnych,
- b) sprzątaczek zatrudnionych w szpitalach (sanatoriach) psychiatrycznych, na oddziałach (pododdziałach, przy łózkach wydzielonych na odrębnych salach) przeznaczonych dla chorych na gruźlicę,
- c) sprzątaczek zatrudnionych na oddziałach psychiatrii sądowej,
- 2) pracowników służby technicznej zatrudnionych:
- a) przy konserwacji urządzeń sanitarnych w stacjach sanitarno-epidemiologicznych, stacjach sanitarnych kolei państwowych, kolumnach sanitarnych i zakładach dezynfekcyjno-kąpielowych,
- b) w szpitalach, oddziałach i klinikach zakaźnych oraz zakładach i komórkach organizacyjnych przeznaczonych wyłącznie dla chorych na gruźlicę,
- c) w zakładach lub komórkach organizacyjnych opieki zdrowotnej zamkniętej przeznaczonych wyłącznie dla chorych psychicznie lub dla chorych na jaglicę,
- d) w zakładach, w których praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni radu lub innych ciał promieniotwórczych,
- e) w ambulatoriach (ambulansach, kolumnach) ruchomych, jeżeli do ich podstawowych czynności należy uczestniczenie w zespołach wyjazdowych,
- f) w zakładach (pracowniach) anatomopatologicznych (prosektoriach), zakładach medycyny sądowej oraz

pracowniach bakteriologicznych, chemiczno-analitycznych i serologicznych, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których są prowadzone badania,

- g) w pracowniach (zakładach) rentgenologicznych, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których znajdują się aparaty Roentgena, oraz podczas czynności tych aparatów,
- h) w Lecznicy Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej,
- i) w Instytucie Gruźlicy,
- j) w zakładach lub komórkach organizacyjnych opieki zdrowotnej zamkniętej przeznaczonych wyłącznie dla chorych psychicznie lub dla chorych na jaglicę, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których przebywają tacy chorzy.

§ 2. 1. Pracownik zatrudniony w zakładzie, w którym określony wyższy szczebel stawek przysługuje tylko w niektórych komórkach, ma prawo do wynagrodzenia według stawek tego szczebla, jeżeli podstawowym miejscem jego zatrudnienia jest komórka, w której stosuje się dany szczebel.

2. W razie przejścia do pracy w innej komórce organizacyjnej zakładu zmienia się odpowiednio według właściwego szczebla wynagrodzenie podstawowe pracownika. Zmienne wynagrodzenie podstawowe według stawki wyższego szczebla pracownik otrzymuje z dniem pierwszym miesiąca po nabyciu uprawnień do tej stawki. Przejście do stawki niższej następuje z zachowaniem ustawowego okresu wypowiedzenia.

3. Obowiązek wypowiedzenia stawki wynagrodzenia podstawowego nie dotyczy wypadków, w których pracownik został zaszeregowany do wyższego szczebla wynagrodzenia na podstawie decyzji o przesunięciu do innej komórki organizacyjnej na czas ściśle określony. Czasowe przesunięcie, o którym mowa wyżej, nie może przekraczać okresu 3 miesięcy.

4. W razie przesunięcia w myśl obowiązujących przepisów kobiety ciężarnej do pracy lżejszej lub nieszkodliwej dla zdrowia, wynagrodzenie przysługujące takiej kobiecie nie może być zmniejszone do czasu ukończenia przerwy w pracy w związku z porodem.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie wysokości dodatków specjalnych dla pracowników gospodarczych i obsługi, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia i zakładach pomocy społecznej w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, oraz zasad wypłacania tych dodatków (Monitor Polski Nr 76, poz. 406).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1966 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 36, ul. Powsińska 69/71 (skrzynka pocztowa nr 14).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakł. nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.